

LBRIS

We know
books

Angelica Rissmann

ALDO

și banda de tâlhari

Ilustrații de Christian Kämpf

Traducere din limba germană
de Teodora Tănase

— Ha, ha, ha, omuleț de nea! cântă fulgii de zăpadă în timp ce aterizează sclipitori pe pervazul lui Aldo.

„Nicăieri în lume nu-s fulgi mai frumoși decât în Ținutul Oamenilor de Zăpadă”, își spune Aldo, micul om de zăpadă, în timp ce îi privește vrăjit cum dansează în dreptul ferestrei.

Deodată, se aude un ciocănit în ușă. E Max, prietenul lui. Gâfâie agitat și se holbează la Aldo.

— Tu de ce ai nas? întrebă el.

— De ce nu? se miră Aldo.

— Al meu a dispărut! Și mami, tati și unchiul August s-au trezit azi-dimineață fără nas! Aproape toți locuitorii din Gerești au rămas fără nas!

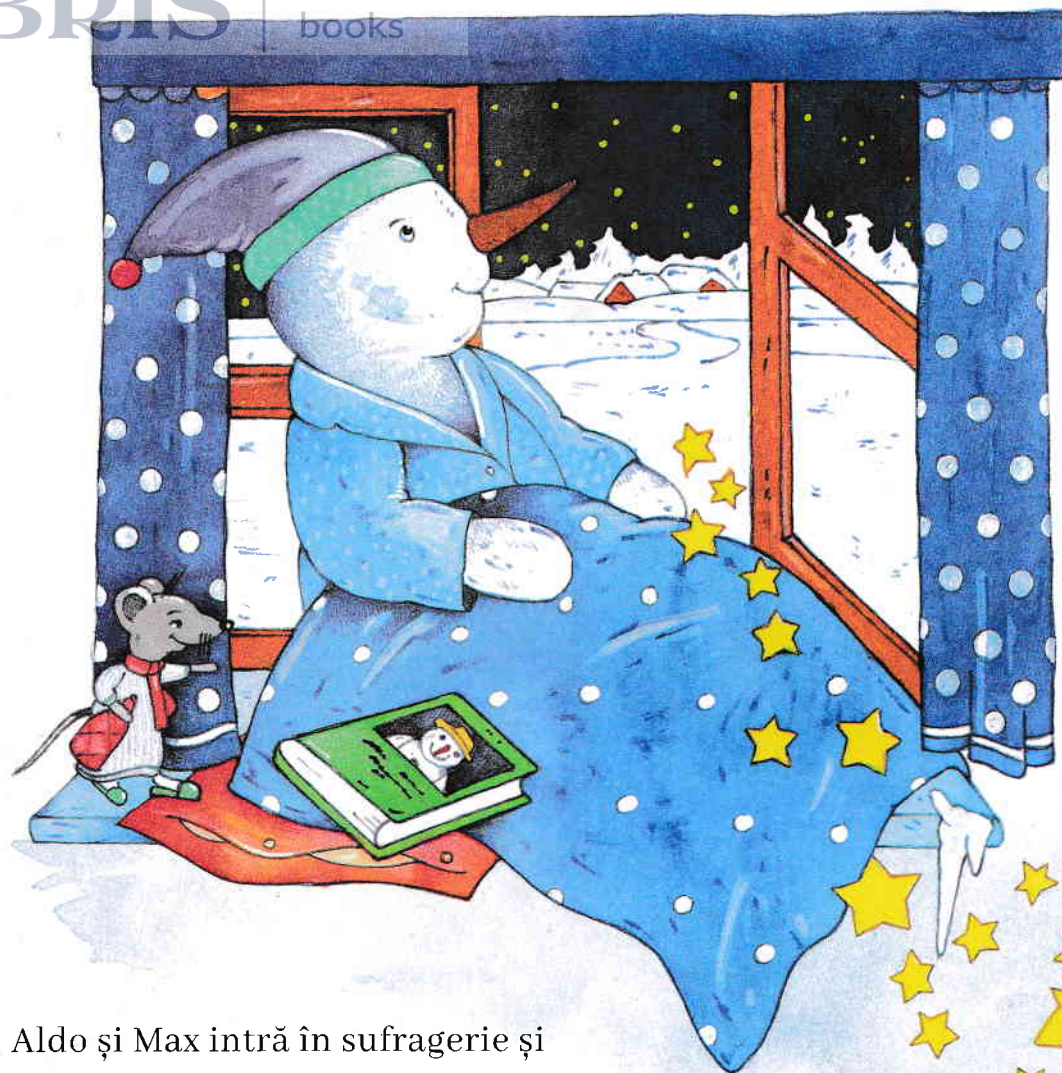
— Imposibil! exclamă Aldo. Toată lumea din familia mea are nas!

— Păi tu ai nas de lemn, n-ai de ce să îți faci griji, spune Max. Până acum, tâlharii au șterpelit doar nasuri de morcov.

Aldo își duce ușurat mâna la nasul din lemn de palmier, pe care l-a primit anul trecut, de ziua lui.

Aldo și Max intră în sufragerie și le povestesc tuturor ce s-a întâmplat. Familia lui Aldo este tare îngrijorată. Cât timp va mai dura până își vor pierde și ei nasurile?

Seara, mama lui Aldo încuie de trei ori ușa. Ca să fie sigură!

Aldo mai rămâne puțin în dreptul ferestrei deschise, privind cerul înnelat. În cele din urmă, se duce la culcare, obosit.

LBRIS

We know
books

Astrid Mola

CRĂCIUNUL în Pădurea Troienită

Ilustrații de Dorothea Ackroyd

Traducere din limba germană
de Teodora Tănase

– Hei! Unde ați dispărut cu toții?

Ella, șoricica de biserică, sosește în pădure. A bătut cale lungă din sat până aici, și găfâie ostenită.

Frisbi, vulpoiul dolofan, îi iese înaintea. De fiecare dată când Ella vine în vizită la verișoara ei – Lena, șoricica de pădure –, aduce cu ea o mulțime de povești interesante din sat.

Lena vrea să o întâmpine pe Ella, dar face cale întoarsă când vede vulpoiul. Și puiul de viezure păstrează distanța, cu mustățile tremurânde.

Din siguranța vizuinii, iepurele Moppel se uită speriat la vulpoi, adulmecând.

— Așa nu se mai poate! exclamă șoricica Ella. Astăzi e Crăciunul, animalele ar trebui să fie bune unele cu celelalte!

— Ce e Crăciunul? întrebă Frisbi.

— Păi Crăciunul e... începe Ella. Am văzut azi-dimineață biserica plină de enoriași. Preotul a spus că e sărbătoarea în care toți trebuie să fim mai buni. Oamenii spun: „Se naște pruncul Isus!”. Și mai sunt și cadouri. Astăzi, satul arată cu totul altfel. Ușile și ferestrele caselor sunt așa de frumos împodobite, cu multe lumini...

